la seca, la meca i...

ALBERT VILLARÓ

Colltort

Vaig penjar la caixa niu d'un perer vell, al març. Em va dir un amic ornitòleg que era tard, que els moixons interessats en productes immobiliaris ja s'haurien espavilat. Bé, si no era aquest any, seria per al següent. Allà es va quedar. Ahir a la tarda hi vaig percebre activitat. Hi havia algú: una ombra fugaç. Vaig agafar els prismàtics, armat de paciència naturalista. Des que diuen que els pardals van escassos, qualsevol marca d'ocell seria bona. No vaig haver d'esperar pas gaire estona. Un ocell saltironejava pel brancam. Em va semblar massa gran pel diàmetre del forat, però és pla veritat que la fauna i l'avifauna són capaços d'entaforar-se en llocs impossibles. No n'havia vist mai cap: el plomatge era gris, amb taquetes més clares, i una estranya ratlla negra li sortia del clatell i li resseguia l'espinada. Quedava perfectament camuflat amb el tronc del perer. En casos misteriosos com aquest, cal recórrer a una guia i procedir a una roda de reconeixement. Un tord, no. Un enganyapastors, tampoc. Ep. Aquest sí que l'és: un colltort. Clavat, de llibre. Avui dia no costa gaire saber-ne més coses. Parent dels vistosos picots, els colltorts passen l'hivern a l'Àfrica. Mengen formigues, sobretot. I quan es veuen amenaçats per algun mustèlid, estarrufen les plomes del cap, xiulen i es fan passar per un escurçó. Com que les paniquelles i les falugues són més aviat curtes de vista no es compliquen la vida i fan cas de l'amenaça. Així de fascinant era la vida dels meus nous veïns. Ara espero que els polls hagin crescut una miqueta per veure com s'acompleix un dels verbs més bonics de la catalana llengua: l'esquerar.

14.06.16

C/Bonaventura Riberaygua, 39
Telèfon: 877 477 Fax: 863 800
Apartat de correus 2167, BP. 179
http//www.diariandorra.ad
diaridigital@diariandorra.ad

Diari d'Andorra

Susana Ginesta

EMPRENEDORA I ESCRIPTORA

» Escriure, viatjar, llegir, aprendre i immiscir-se en projectes, les seves aficions

El temps lliure el dedica a la seva passió: escriure. Autora del llibre 'Mai és tard per emprendre', on relata la seva experiència en unes jornades per a petits emprenedors

"Si vols tirar endavant un projecte no ho pots fer sol"

NÚRIA SEGURA INSA de prop

La vida és per gaudir-la?
Totalment. Saps quan arribes però no fins quan hi seràs. Has de viure de la manera més intensa que puguis, viure al dia, a curt termini.

Tot i haver escrit contes i relats, el primer llibre que publica és un per a emprenedors. Per què?
En aquestes jornades per a miniemprenedors em vaig adonar que el que realment m'apassionava era escriure. Llavors vaig escriure una crònica d'aquella jornada amb la idea de regalar-la i de compartir-la amb les ponents i les participants. La crònica és més emocional que tècnica, ja que explica el que em van transmetre les ponents, les participants i tot el grup de gent.

Hi va haver un abans i un després d'aquestes jornades?
Sí. Em van aportar moltes coses, vaig aprendre molt i vaig veure que tant hi fa l'edat que tinguis. Has de fer el pas perquè el temps i la vida van passant i tu has de poder dir: "Ostres!, estic intentant fer allò que m'agrada."

El llibre està escrit en un llenguatge molt positiu. El negativisme no porta enlloc?
Per mi, no. Davant d'una situació adversa reaccionar d'una manera negativa no et donarà resposta, al contrari, el problema continuarà i el que farà serà agreujar-lo. Una persona que té una actitud positiva es desenvolupar millor.

Mai és tard per emprendre?
A la vida mai no és tard per fer res. Quan em refereixo que mai no és tard per emprendre, no em refereixo només al negoci, sinó també quan has de prendre qualsevol decisió de la vida com, per exemple, un viatge o estudiar. Jo crec que el més important és tenir salut i després l'actitud de voler fer coses.

SUSANA GINESTA

Què necessita un emprenedor?
Actitud. Els emprenedors tenim la característica d'adaptar-nos a les circumstàncies, el positivisme, veure oportunitats i buscar la satisfacció personal en allò que fem.

Somia desperta?
A mi m'agrada molt somiar desperta perquè és construir l'esquelet d'un projecte, endreçar les idees, posar-hi ordre i quan ja tens l'estructura mental feta, després és molt més fàcil poder-la desenvolupar.

Què és el difícil d'emprendre?
Són les expectatives que et fas, que no les assoleixes d'un dia a l'altre. T'has de saber organitzar, donar-te temps, escoltar-te a tu mateix, no desanimar-te per no aconseguir els objectius de manera immediata, has de saber reconduir quan les coses no surten com les coses que t'esperes i has de gaudir dels petits èxits.

Què és el més satisfactori?
Fer el que a tu t'agrada i veure el reconeixement dels altres.

Que li recomanaria a algú que vol emprendre?
Si realment vols tirar endavant un projecte, no ho pots fer sol. T'has d'acompanyar de professionals. Si tens una idea i creus en aquesta idea, valora totes les possibilitats que tens, busca les oportunitats i, per descomptat, lluita i treballa per tirar-la endavant.

